

«از نابودی شهر تاریخی حسن کیف در کردستان ترکیه جلوگیری کنید!»

«جامعه دفاع از خلقهای تحت تهدید» که مرکز آن در آلمان می باشد در چهارشنبه، ۹ آگوست ۲۰۰۶، حکومت فدرال آلمان و دو حزب بزرگ ائتلافی آن را مصرأ فراخواند، از رابطه خود با ترکیه برای جلوگیری از نابودی شهر تاریخی «حسن کیف» که یکی از میراثهای فرهنگی جهان می باشد، بهره گیرند.

حکومت های آلمان و اتریش به یاری فراخوانده شدند تا شهر حسن کیف، این میراث فرهنگی جهانی در جنوب شرقی (کردستان) ترکیه نابود نگردد. تیلمان تسولیش، رئیس این انجمن بین المللی حقوق بشری و دفاع از خلقهای تحت ستم، اظهار داشت: «واقعاً تکان دهنده است که همان سیاستمدارانی که بازسازی کلیسای «فراونکیرشه» تخریب شده در جنگ جهانی دوم را مورد حمایت و تحسین قرار

می دهند، اکنون اجازه ساختن سد ایلیسو بر روی رود دجله را که منجر به زیر آب رفتن و نابودی یک یادواره و مکان تاریخی بزرگ مرکب از پناهگاهها، گذرگاهها، کوزهها، مغازهها، مدارس و کلیساهای به جایی مانده از ۴۰۰۰ سال پیش می شود را می دهند.» وی افزود: «جهت جلوگیری از زیرآب رفتن این شهر تاریخی با مکانهای باستانی آن از حکومت فدرال آلمان و همچنین احزاب دمکرات مسیحی و سوسیال دمکرات تشکیل دهنده این حکومت مصرانه درخواست می کنیم، به شرکت سهامی تسولین در شتونگارت که در این پروژه مشارکت دارد، اعتبار صادراتی هرمس را اعطا ننماید.»

این سازمان همزمان از صدراعظم اتریش، ولفگانگ شوسل، تقاضا نمود، از شرکت اتریشی VA TECH Hydro Escher Wyss بخواهد، آمادگی خود برای ساخت نیروگاه آبی مربوطه را پس بگیرد.

بر طبق اطلاعات انجمن نامبرده، تمام اهالی جنوب شرقی ترکیه، پس از اینکه در آخر هفته پیش سنگ بنای این سد با وجود سالها اعتراض

گذاشته شد، در نگرانی شدیدی بسر می برند. دکتر کمال سیدو، مسئول خاور نزدیک این انجمن گزارش می دهد که «کردها و آسوریهای آرامی، حسن کیف را یک بخش اجتناب ناپذیر هویت خود می دانند و به آن علاقمندند و می خواهند آنرا همچنان نگه دارند». سخنگویان مخالفان ساخت این سد در گفتگوی تلفنی با دکتر سیدو از وی طلب یاری نمودند. عبدالوهاب کوسن، شهردار حسن کیف، تأکید می کند که «شرکتهای آلمانی مجاز نیستند در این پروژه شرکت کنند و بانکهای آلمان نباید آنرا تأمین مالی نمایند» و از «جامعه دفاع از خلقهای تحت تهدید» می خواهد که چنین خواسته ای را با دولت فدرال آلمان در میان بگذارد. حسین آگجا از استانداردی دیاربکر احساسات و اعتراضات و فریاد خود را چنین بیان می کند: «ما مأیوس شده ایم. کل شب را نخوابیدیم و در فضای باز و جلو درهای حسن کیف بر علیه اجرای این پروژه ویرانگر اعتراض نمودیم. با

این وجود آنها کار خود را شروع کردند. بلودزرها قلبهای ما را پاره می کنند. اکنون تنها امید ما افکار عمومی اروپا می باشد. شاید شما اروپائیان بتوانید شرکتهای خود را متعاقد نمائید، در این پروژه دهشتناک شرکت نکنند.»

با بنای این سد روی دجله حدود ۵۵.۰۰۰ نفر ملک، زمین و مزارع و چراگاههای خود را از دست می دهند و به زور از خانه و کاشانه خود دور و در جاهای دیگر اسکان داده می شوند. «جامعه دفاع از خلقهای تحت تهدید» نگران این است که آسیب دیدگان به شیوه مناسب جبران خسارت نشوند و در محلات فقیرنشین شهرهای بزرگ چون دیاربکر، باتمان و ماردین به جمع تهیدستان و بیکاران این شهرها بیوندند. سیل آب این سد که مساحت ۳۰۰ کیلومتر مربع خواهد بود، غیر از شهر حسن کیف حداقل ۷۳ روستا را نیز زیر آب می برد.

